Torah Knowledge for the Non-Observant

Q I was raised as a secular Jew. One branch of my family is Charedi, and I enjoy spending time and learning with them. I do my best to observe *mitzvot* when I am with them, but at home I act the way my family does. One of my cousins voiced a concern that if I continue studying, I will lose my "protected" status as a *tinok shenishba* and become a "*rasha*," as I will then be failing to fulfill obligations that I know about. Another cousin said that studying Talmud cannot make you a *rasha*. I am not sure that the answer to this disagreement will affect my behavior, but it means a lot to people I care about, so I would appreciate your insight.

1. רמב"ם הלכות ממרים פרק ג הלכה ג

במה דברים אמורים, באיש שכפר בתורה שבעל פה במחשבתו ובדברים שנראו לו, והלך אחר דעתו הקלה ואחר שרירות לבו וכופר בתורה שבעל פה תחילה כצדוק ובייתוס וכן כל התועים אחריו; אבל בני התועים האלה ובני בניהם שהדיחו אותם אבותם ונולדו בין הקראים וגדלו אותם על דעתם, הרי הוא כתינוק שנשבה ביניהם וגדלוהו ואינו זריז לאחוז בדרכי המצות, שהרי הוא כאנוס; ואף על פי ששמע אחר כך [שהוא יהודי וראה היהודים ודתם, הרי הוא כאנוס שהרי גדלוהו על טעותם]. כך אלו שאמרנו האוחזים בדרכי אבותם הקראים שטעו. לפיכך ראוי להחזירן בתשובה ולמשכם בדברי שלום עד שיחזרו לאיתן התורה.

2. גמרא, ביצה דף ל עמ' א

אמר ליה רבא בר רב חנין לאביי: תנן: אין מטפחין ואין מספקין ואין מרקדין. והאידנא, דקא חזינן דעבדן הכי, ולא אמרינן להו ולא מידי? – אמר ליה: ולטעמך, הא דאמר רבה: לא ליתיב איניש אפומא דלחיא דלמא מגנדר ליה חפין ואתי לאתויי (ארבע אמות ברשות הרבים) – והא הני נשי דשקלן חצבייהו ואזלן ויתבן אפומא דמבואה, ולא אמרינן להו ולא מידי? אלא, הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין. הכא נמי – הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין. והני מילי – בדרבנן, אבל בדאורייתא – לא. ולא היא, לא שנא בדאורייתא ולא שנא בדרבנן לא אמרינן להו ולא מידי, דהא תוספת יום הכפורים דאורייתא הוא, ואכלי ושתו עד שחשכה ולא אמרינן להו ולא מידי.

3. גמרא, תענית דף ז עמ' א

וכל העוסק בתורה שלא לשמה, נעשית לו סם המות, שנאמר: "יערף כמטר לקחי", ואין עריפה אלא הריגה, שנאמר: "וערפו שם את העגלה בנחל".

תוספות שם

וכל העוסק בתורה שלא לשמה תורתו נעשית לו סם המות – וקשה: והלא אמרינן (פסחים דף נ:): לעולם יעסוק אדם בתורה אף על גב שאינה לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה? ויש לומר: דתרי שלא לשמה הוי, דמה שאמרינן, לעולם יעסוק בתורה אפילו שלא לשמה, היינו כלומר כדי שיקרא רבי או כדי שיכבדוהו, ומה שאמרינן הכא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נעשה לו סם המות, היינו מי שלומד לקנטר.